

Brüssel, 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2014/65/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta ja direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)

(EMPs kohaldatav tekst)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Käesolev ettepanek on osa meetmepaketist, mille eesmärk on tõhustada ELi finantsturgude järelevalvet, parandada Euroopa järelevalveasutuste süsteemi toimimist ja kiirendada kapitaliturgude liidu loomist. Käesolevas ettepanekus käsitletakse Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) õigusi ja tema tehtavat järelevalvet ning nähakse ette riikide pädevate asutuste teatavate praegu kehtivate järelevalvevolituste üleminek ESMA-le.

Finantsinstrumentide turgude direktiiviga 2014/65/EL (MiFID II)¹ on aruandlusteenuste pakkujate osutatavate aruandlusteenuste näol loodud uus liik teenuseid, mis vajavad tegevusluba ja mille üle tuleb teha järelevalvet. Direktiivis 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (MiFID I)² ei käsitletud kauplemisandmete tegelikku ringlemist, jälgimist ega rekonstrueerimist. Seepärast ei olnud ELi kauplemisandmed ei ühtsed ega piisava kvaliteediga, et saaks kontrollida, kas MiFIDI eesmärgid saavutati nõuetekohaselt. Peale selle ei teinud asjaomased kauplemiskohad kauplemisandmeid kogu ELis mõistliku tasu eest kättesaadavaks.

Kuna kvaliteedi, vormi, usaldusväarsuse ja kulude ebahütlus muudab andmed vähem läbipaistvaks ning halvendab investorikaitset ja turutõhusust, pidi MiFID II parandama kauplemisandmete kvaliteeti ja kättesaadavust. Selleks kehtestati kauplemisandmete standardvorm, mida on lihtne konsolideerida, mis on lihtsalt mõistetav ja kättesaadav mõistlike kuludega. Lisaks kehtestati direktiiviga ametlikud organisatsioonilised nõuded aruandlusteenuste pakkujatele ja nõuti neilt riikliku ametiasutuse tegevusluba.

Võttes arvesse andmekäitluse piiriülesust, andmetega seotud pädevuste koondamisest saadavat kasu – sealhulgas võimalikku mastaabisäästu – ja järelevalvetavade võimaliku lahknevuse negatiivset mõju nii kauplemisandmete kvaliteedile kui ka aruandlusteenuste pakkujate ülesannetele, on asjakohane kanda vastutus aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve eest riikide ametiasutustelt üle ESMA-le.

Praeguses ettepanekus piirduakse seepärast aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmise ja nende järelevalvega seotud vastutuse ülekandmisega riikide ametiasutustelt ESMA-le, lisades kõnealused ülesanded määrusesse (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta,³ muutmata seejuures täiendavalt aruandlusteenuste pakkujate suhtes kohaldatavaid materiaaõiguse norme, sealhulgas algselt MiFID IIga kehtestatud tegevusloa andmise tingimusi ja organisatsioonilisi nõudeid. Seepärast jäetakse MiFID II asjaomased aruandlusteenuste pakkujaid käsitlevad sätted välja.

¹ Direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

Veel käsitletakse käesolevas ettepanekus EIOPA rolli sisemudelite heakskiitmisel.

Solventsus II direktiiviga (direktiiv 2009/138/EÜ⁴) on ette nähtud, et kooskõlas solventsuskapitalinõude riskipõhise käsitlemisega on teatavatel juhtudel võimalik, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja nende grupid kasutavad kas üksiku kindlustus- või edasikindlustusandja või grupi tasandil solventsuskapitalinõude arvutamiseks standardvalemi asemel sisemudeleid. Need peab heaks kiitma järelevalveasutus. Hoolimata põhjalikust tööst, mida EIOPA tegi järelevalvetavade ühtlustamiseks seoses sisemudelitega, erinevad pädevate asutuste sisemudeleid käsitlevad nõuded jätkuvalt suuresti. Lisaks esineb järelevalvekolleegiumides probleeme grupi sisemudelite osas kokkuleppele jõudmisel.

Sisemudelite järelevalve ja heakskiitmise erinevused põhjustavad ebahühtlust ja loovad turuosalistele ebavõrdsed tingimused. Seepärast on ettepaneku eesmärk parandada järelevalvealast ühtsust. Selleks suurendatakse EIOPA rolli seoses sisemudelitega ning kehtestatakse koostööd ja teabejagamist käsitlevad sätted ning antakse EIOPA-le õigus võtta selles valdkonnas vastu arvamusi ja teha algatusi järelevalveasutuste vaidluste lahendamiseks, sealhulgas siduva vahendamise kaudu.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Käesolev ettepanek on kooskõlas muude ELi õigusaktidega, sealhulgas nendega, millega antakse Euroopa järelevalveasutustele otsevolitused.

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Käesolev ettepanek muid liidu poliitikavaldkondi ei mõjuta.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Käesolev ettepanek põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 53 lõikel 1 ja artiklil 62.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele (ELi toimimise lepingu artikli 5 lõige 3) tuleb ELi tasandil võtta meetmeid ainult juhul, kui liikmesriigid ei suuda ettepaneku eesmärgi täielikult saavutada ning seepärast saab kõnealuseid eesmärgi kavandatud meetmete ulatuse või mõju tõttu paremini saavutada ELi tasandil.

Tegevuslubade andmine ja järelevalve on juba sätestatud MiFID II-s, seega on need sisuliselt reguleeritud liidu tasandil. Käesoleva ettepanekuga tehakse ainult üks muudatus, mille kohaselt hakkab ESMA riikide pädevate asutuste asemel vastutama aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve eest. Seejuures tuleb silmas pida, et finantsturud on oma olemuselt piiriülesed ja see trend üha süveneb. Samuti kasvab kiiresti finantsturgude andmemah. Selliste väljakutsetega toimetulekuks on vaja parandada seda, kuidas MiFID II raamistikus käsitletakse andmetega seotud aspekte. Tehes aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve ESMA ülesandeks, saab tagada, et kauplemisandmetele ja kauplemisaruandluse kanalitele kehtivad ühtsed tingimused ja et samal ajal vabaneb riigi pädevatel asutustel ressursse andmete lõppkasutajate üle järelevalve tegemiseks.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

Juba Solventsus II direktiiv sisaldab põhimõtet, et sisemudelid peab heaks kiitma järelevalveasutus. Käesolevas ettepanekus esitatud muudatustega püütakse suurendada EIOPA rolli, et ühtlustada selles valdkonnas järelevalvet veelgi, seda eelkõige kindlustusgruppide puhul, mis tegutsevad mitmes ELi liikmesriigis, jättes samas järelevalveasutuste ja vajaduse korral järelevalvekolleegiumide pädevusse sisemudelite kohaldamise heakskiitmise.

Proportsionaalsus

Käesolevas ettepanekus võetakse täielikult arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, see on asjakohane eesmärkide saavutamiseks ja selles ei minda selleks vajalikust kaugemale. Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ja selles võetakse arvesse avaliku huvi ja meetme kulutõhususe tasakaalu.

- **Vahendi valik**

Käesoleva ettepanekuga muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artikli 53 lõike 1 alusel, ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi, mis on vastu võetud ELi toimimise lepingu artiklite 53 ja 62 alusel. Seepärast on nende mõlema direktiivi muutmiseks vaja direktiivi ettepanekut.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Mõjuhinnang**

Kõnealuseid direktiive on kavas muuta väga vähe ning võttes arvesse direktiivide hiljutist rakendamist ja kohaldamist, ei anna muudatused alust mitte mingisuguseks eraldi hindamiseks.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

MiFID II ja MIFIRi muutmise teel tegevuslubade andmise ja järelevalvega seoses ühtse kontaktpunkti loomine aitab vähendada regulatiivset koormust, sealhulgas väiksematel aruandlusteenuste pakkujatel. Pädevate asutuste volitused ja pädevused, mis on seotud aruandlusteenuste pakkujatega, kantakse üle ESMA-le. See ühtne tegevuslubade andmise ja järelevalve raamistik lihtsustab oluliselt piiriülest tegutsevate aruandlusteenuste pakkujate tegevust ja vähendab halduskoormust.

Mis puutub Solventsus II direktiivi, siis järelevalvealane ühtsus aitab lihtsustada kogu liidus kohaldamisprotsessi ja nõudeid ning vähendab eelkõige kindlustusgruppide puhul ebavõrdseid tingimusi.

- **Põhiõigused**

Nõuetekohase menetluse õigus ja kaitseõigus on tagatud eelkõige selge menetlusraamistiku loomisega ja kõnealuse määruse kohaselt on ette nähtud uurimismeetmete (vajaduse korral võtab riigi kohus) kohtulik kontroll, samuti lõplike otsuste kontroll Euroopa Kohtus.

4. MÕJU EELARVELE

Seda hõlmavad MiFIRi ja EIOPA asutamise määruse muudatused.

5. MUU TEAVE

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Ettepaneku artiklis 1 sätestatakse muudatused, mida on vaja pädevate asutuste praeguste volituste ja pädevuste ülekandmiseks ESMA-le, kes hakkab vastutama aruandlusteenuseid osutada kavatsevatele ettevõtetele tegevusloa andmise ja järelevalve eest.

Need muudatused tähendavad MiFID II mitme jao muutmist ja välja jätmist, sealhulgas V jaotis, milles käsitletakse aruandlusteenuste pakkujaid, I lisa D jagu ning pädevate asutuste volitused kehtestada aruandlusteenuste pakkujatele sanktsioone.

Käesoleva ettepaneku artikkel 2 sisaldab Solventsus II direktiivi muudatusi, millega suurendatakse EIOPA rolli, et parandada järelevalvealast ühtsust sisemudelite kohaldamise valdkonnas, ja teabe jagamist käsitlevaid muudatusi seoses kõnealuste mudelite rakendamise ja EIOPA võimalusega anda välja arvamusi sellel teemal, samuti seoses EIOPA abiga järelevalveasutuste vaidluste lahendamisel kas taotluse alusel või omal algatusel või teataval juhul asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja taotluse korral.

Muudatustega nähakse ka ette, et EIOPA peaks koostama vastavateemalise aastaaruande. See võimaldab sisemudelite rakendamisega seotud olukorda lähemalt jälgida, sealhulgas tuua välja selle valdkonna järelevalvealase ühtsusega seotud probleemid.

Selle artikliga viiakse ka mõned Solventsus II direktiivi osad (artikli 231 lõige 3 ja artikli 237 lõige 3) kooskõlla EIOPA asutamise määruse muudatustega, mida nägi ette komisjoni ettepanek selle määruse kohta ja mis käsitles siduvat vahendamist. Lisaks muudetakse selle artikliga Solventsus II direktiivi artikli 248 lõiget 4 seoses siduva vahendamisega ja kõrvaldatakse viited varasemale korrale, mille kohaselt lahendati vaidlused Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitees, mis on asendatud EIOPAga.

Artiklitega 3 ja 4 kehtestatakse sätete ülevõtmine ja jõustumine.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2014/65/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta ja direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1 ja artiklit 62,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust,⁵

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,⁶

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiiviga 2014/65/EL on loodud aruandlusteenuste pakkujate õigusraamistik ja kehtestatud, et kauplemisjärgse aruandluse teenuste osutamiseks on vaja tunnustatud kauplemisteabearuandluse avalikustaja luba. Peale selle peavad kauplemiskoondteabe pakkujad pakkuma direktiivi 2014/65/EL kohaselt koondatult kauplemisandmeid, mis hõlmavad kõiki nii kapitali- kui ka mittekapitaliinstrumentidega kogu liidus tehtud tehinguid. Direktiiviga 2014/65/EL on tehinguaruandluse kanalid antud pädevate asutuste järelevalve alla ja nõutud, et kolmandad isikud, kes esitavad andmeid krediidasutuste ja investeerimisühingute nimel, peavad omama tunnustatud aruandlussüsteemi pakkuja tegevusluba.
- (2) Kauplemisandmete kvaliteet, sealhulgas nende töötlemise ja esitamise kvaliteet (ka andmete piiriülese töötlemise ja esitamise korral) on ülioluline, et saavutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 600/2014 põhieesmärk suurendada finantsturgude läbipaistvust. Täpsed andmed annavad nende kasutajatele ülevaate kauplemistegevusest kogu liidu finantsturgudel ning pädevad asutused saavad tänu nendele täpset ja põhjalikku teavet asjaomaste tehingute kohta. Võttes arvesse andmekäitluse piiriülesust, andmetega seotud pädevuste koondamisest saadavat kasu – sealhulgas võimalikku mastaabisäästu – ja järelevalvetavade võimaliku lahknevuse negatiivset mõju nii kauplemisandmete kvaliteedile kui ka aruandlusteenuste pakkujate ülesannetele, tuleks aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmine ja nende järelevalve, samuti andmete kogumine, teha riikide ametiasutuste asemel ESMA ülesandeks.

⁵ ELT C , , lk .

⁶ ELT C , , lk .

- (3) Et saavutada kõnealuste volituste ühtne üleminek, on asjakohane jätta direktiivist 2014/65/EL välja aruandlusteenuste pakkujate tegevusnõudeid ja pädevate asutuste aruandlusteenuste pakkujatega seotud pädevusi käsitlevad sätted ning lisada vastavad sätted Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusesse (EL) nr 600/2014⁷.
- (4) Aruandlusteenuste pakkujatele tegevuslubade andmise ja nende järelevalve tegemine ESMA ülesandeks on kooskõlas ESMA muude ülesannetega. Täpsemalt toetab andmete kogumise volituse, tegevuslubade andmise ja järelevalve ülekandmine pädevatelt asutustelt ESMA-le tema teisi määruse (EL) nr 600/2014 kohaseid ülesandeid, nagu turuseire, ESMA ajutise sekkumise ja positsioonide juhtimise volitused, samuti kauplemiseelse ja -järgse läbipaistvuse nõuete ühtse järgimise tagamine. Seepärast tuleks direktiivi 2014/65/EL vastavalt muuta.
- (5) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/138/EÜ⁸ (Solventsus II) on ette nähtud, et kooskõlas solventsuskapitalinõude riskipõhise käsitlusega on teatavatel juhtudel võimalik, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja nende grupid kasutavad solventsuskapitalinõude arvutamiseks standardvalemi asemel sisemudeleid.
- (6) Kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele samaväärse kaitse tagamiseks peaks järelevalveasutus kõnealused sisemudelid ühtsete menetluste ja normide alusel eelnevalt heaks kiitma.
- (7) Et tagada järelevalve ja sisemudelite heakskiitmise valdkonnas ühtsus, peaks EIOPA saama välja anda arvamusi kõnealuste sisemudelitega seotud küsimustes.
- (8) Et edendada järelevalvealast ühtsust, peaks EIOPA saama kas omal algatusel või järelevalveasutuste taotluse korral aidata neid kokkuleppele jõudmisel. Erijuhtudel, kui järelevalveasutused ei suuda jõuda kokkuleppele grupi sisemudeli heakskiitmises, ja enne seda, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja võtab vastu lõpliku otsuse, peaks kindlustus- või edasikindlustusandja saama taotleda, et EIOPA oleks vahendaja ja aitaks järelevalveasutustel jõuda kokkuleppele. Järelevalveasutused peaksid tegema EIOPAGA koostööd ja andma talle kogu vajaliku teabe, et tagada EIOPA täielik osalemine konsolideerimisgrupi sisemudeli heakskiitmises.
- (9) Et võtta arvesse määruse (EL) nr 1094/2010 kohast uute töörihmade loomist, tuleks Solventsus II direktiivi asjaomaseid sätteid töörihmade kohta muuta, et viia need kooskõlla kõnealuse määruse kohase siduvat vahendamist käsitleva uue korraga.
- (10) Et võtta arvesse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitee asendamist EIOPAGA, tuleks Solventsus II direktiivis viited kõnealusele komiteele välja jätta.
- (11) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 600/2014 finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 84).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2014/65/EL muudatused

Direktiivi 2014/65/EL muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse investeerimisühingute, turukorraldajate ja kolmandate riikide selliste äriühingute suhtes, mis osutavad investeerimisteenusel või tegelevad investeerimistegevusega liidus filiaali asutamisega.“;

b) lõike 2 punkt d jäetakse välja.

2. Artikli 4 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktid 36 ja 37 asendatakse järgmistega:

„36) „juhtorgan” – investeerimisühingu või turukorraldaja organ või organid, mille liikmed on nimetatud ametisse kooskõlas siseriikliku õigusega ja millel on õigus määrata kindlaks üksuse strateegia, eesmärgid ja üldine tegevussuund, kusjuures see kontrollib ja jälgib juhtimisotsuste tegemist ning sellesse kuuluvad üksuse äritegevust tegelikult suunavad isikud.

Kui käesolevas direktiivis osutatakse juhtorganile ning juhtorgani juhtimis- ja järelevalvefunktsioonid on määratud siseriikliku õiguse kohaselt eri organitele või ühe organi eri liikmetele, määrab liikmesriik vastutavad organid või juhtorgani vastutavad liikmed kindlaks kooskõlas oma siseriikliku õigusega, välja arvatud juhtudel, kui käesolevas direktiivis on sätestatud teisiti;

37) „kõrgem juhtkond” – füüsilised isikud, kellel on investeerimisühingus või turukorraldaja juures täidesaatev funktsioon ning kes vastutavad üksuse igapäevase juhtimise eest, sealhulgas selliste strateegiliste otsuste elluviimise eest, mis on seotud teenuste osutamise ja toodete tarnimisega klientidele investeerimisühingu ja selle personali poolt, ning kes annavad selle kohta juhtorganile aru;“;

c) punktid 52, 53, 54 ja punkti 55 alapunkt c jäetakse välja.

3. V jaotis jäetakse välja.

4. Artiklit 70 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 punkti a alapunktid xxxvii–xxxx jäetakse välja;

b) lõike 4 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) käesoleva direktiivi artikkel 5, artikli 6 lõige 2 või artiklid 34, 35, 39 või 44 või“;

c) lõike 6 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) investeerimisühingu, mitmepoolse kauplemissüsteemi või organiseeritud kauplemissüsteemi korraldamiseks luba omava turukorraldaja või reguleeritud turu

tegevusloa kehtetuks tunnistamine või tegevusloa kehtivuse peatamine kooskõlas artiklitega 8 ja 43;“.

5. Artikli 71 lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Kui avaldatud kriminaal- või halduskaristus on seotud investeerimisühinguga, turukorraldajaga, krediitiasutusega seoses investeerimisteenuste või -tegevuste või kõrvalteenustega või kolmandate riikide äriühingute filiaalidega, millele on antud tegevusluba kooskõlas käesoleva direktiiviga, lisab ESMA viite avaldatud karistusele asjaomases registris.“

6. Artikli 77 lõike 1 esimese lõigu sissejuhatav lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et kõik isikud, kellele on antud luba Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ* tähenduses, ning kes täidavad investeerimisühingus või reguleeritud turul direktiivi 2013/34/EMÜ artiklis 34 või direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 73 kirjeldatud või muid seadusjärgseid tööülesandeid, on kohustatud kohe teavitama pädevaid asutusi kõigist ülesannete täitmise jooksul neile teatavaks saanud kõnealust kindlustus- või edasikindlustusandjat puudutavatest asjaoludest või otsustest, mis võivad:

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).“

7. Artiklit 89 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Artikli 2 lõikes 3, artikli 4 lõike 1 punkti 2 teises lõigus, artikli 4 lõikes 2, artikli 13 lõikes 1, artikli 16 lõikes 12, artikli 23 lõikes 4, artikli 24 lõikes 13, artikli 25 lõikes 8, artikli 27 lõikes 9, artikli 28 lõikes 3, artikli 30 lõikes 5, artikli 31 lõikes 4, artikli 32 lõikes 4, artikli 33 lõikes 8, artikli 52 lõikes 4, artikli 54 lõikes 4, artikli 58 lõikes 6 ja artikli 79 lõikes 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 2. juulist 2014.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 2 lõikes 3, artikli 4 lõike 1 punkti 2 teises lõigus, artikli 4 lõikes 2, artikli 13 lõikes 1, artikli 16 lõikes 12, artikli 23 lõikes 4, artikli 24 lõikes 13, artikli 25 lõikes 8, artikli 27 lõikes 9, artikli 28 lõikes 3, artikli 30 lõikes 5, artikli 31 lõikes 4, artikli 32 lõikes 4, artikli 33 lõikes 8, artikli 52 lõikes 4, artikli 54 lõikes 4, artikli 58 lõikes 6 ja artikli 79 lõikes 8 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artikli 2 lõike 3, artikli 4 lõike 1 punkti 2 teise lõigu, artikli 4 lõike 2, artikli 13 lõike 1, artikli 16 lõike 12, artikli 23 lõike 4, artikli 24 lõike 13, artikli 25 lõike 8, artikli 27 lõike 9, artikli 28 lõike 3, artikli 30 lõike 5, artikli 31 lõike 4, artikli 32 lõike 4, artikli 33 lõike 8, artikli 52 lõike 4, artikli 54 lõike 4, artikli 58 lõike 6 ja artikli 79

lõike 8 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.“

8. Artikli 90 lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

9. Artikli 93 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid sätteid alates 3. jaanuarist 2018.“

10. I lisa D jagu jäetakse välja.

Artikkel 2

Direktiivi 2009/138/EÜ muudatused

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

(1) Artikli 112 lõikesse 4 lisatakse järgmised lõigud:

„Kui järelevalveasutused loevad taotluse täielikuks, teavitavad nad taotlusest EIOPAt.

EIOPA taotluse korral esitavad järelevalveasutused EIOPA-le kogu dokumentatsiooni, mille kindlustus- või edasikindlustusandja on oma taotluses esitanud.

EIOPA võib esitada asjaomastele järelevalveasutustele arvamuse vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 21a lõike 1 punktile a ja artikli 29 lõike 1 punktile a nelja kuu jooksul alates sellest, kui järelevalveasutus on saanud täieliku taotluse.

Sellise arvamuse esitamise korral teeb järelevalveasutus esimeses lõigus osutatud otsuse kooskõlas kõnealuse arvamusega või esitab kirjalikult EIOPA-le ja taotlejale põhjused, miks otsuse tegemisel arvamust eirati.“

(2) Artiklit 231 muudetakse järgmiselt.

(a) Lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja selle sidusettevõtjad või kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjad taotlevad üheskoos luba arvutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõuet ja konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuet sisemudeli alusel, teevad asjaomased järelevalveasutused üksteise ja EIOPAga koostööd, et otsustada, kas kõnealune luba anda või mitte, ja määrata kindlaks muud võimalikud tingimused, mille alusel kõnealune luba antakse.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab viivitamata teisi järelevalvekolleegiumi liikmeid taotluse saamisest ja edastab neile, sealhulgas EIOPA-le, täieliku taotluse, sealhulgas kindlustus- või edasikindlustusandja esitatud dokumentatsiooni.“;

(b) lisatakse lõige 2b:

„2b. Kui EIOPA leiab, et esimeses lõigus osutatud taotlus kujutab endast probleemi seoses liidus sisemudeli kohaldamise heakskiitmise ühtsusega, võib EIOPA esitada asjaomastele järelevalveasutustele arvamuse vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 21a lõike 1 punktile a ja artikli 29 lõike 1 punktile a nelja kuu jooksul alates sellest, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja on saanud täieliku taotluse.

Sellise arvamuse esitamise korral teevad järelevalveasutused teises lõigus osutatud ühisotsuse kooskõlas kõnealuse arvamusega või esitavad kirjalikult EIOPA-le ja taotlejale põhjused, miks ühisotsuse tegemisel arvamust eirati.“;

(c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui mis tahes asjaomane järelevalveasutus on lõikes 2 osutatud kuuekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 kohaselt EIOPA poole või kui EIOPA aitab järelevalveasutusi omal algatusel vastavalt kõnealuse määruse artikli 19 lõike 1 punktile b, viivitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja oma otsusega ning ootab seni, kuni EIOPA võtab vastu kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse, ja võtab vastu oma otsuse kooskõlas EIOPA otsusega. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja otsust peetakse lõplikuks ja asjaomased järelevalveasutused peavad seda kohaldama.“

ii) kolmanda lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kui EIOPA ei võta vastu teises lõigus osutatud otsust määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 kohaselt, teeb lõpliku otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja.“;

(d) lõike 6 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võtab nõuetekohaselt arvesse teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja EIOPA kõnealuse kuuekuulise ajavahemiku jooksul esitatud seisukohti ja reservatsioone.“;

(e) lõike 6 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab taotlejale, teistele asjaomastele järelevalveasutustele ja EIOPA-le dokumendi, kus on esitatud tema igati põhjendatud otsus.“;

(f) lisatakse lõige 6a:

„6a. Pärast lõikes 2 osutatud kuuekuulise ajavahemiku lõppu ja enne seda, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja teeb lõikes 6 osutatud otsuse, võib kindlustus- või

edasikindlustusandja, kes esitas lõike 1 kohase taotluse, taotlema EIOPA-lt vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19 abi selleks, et järelevalveasutused jõuaksid kokkuleppele.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja viivitab oma otsusega ning ootab seni, kuni EIOPA võtab vastu määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 kohase otsuse, ja teeb oma otsuse kooskõlas EIOPA vastu võetud otsusega. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja otsust peetakse lõplikuks ja asjaomased järelevalveasutused peavad seda kohaldama.

EIOPA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul pärast määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõikes 2 osutatud lepitusperioodi lõppu.

Kui EIOPA ei võta määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu kõnealuse määruse kolmandas lõigus osutatud otsust, teeb lõpliku otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja otsust peetakse lõplikuks ja asjaomased järelevalveasutused peavad seda kohaldama.“

(3) Lisatakse järgmised artiklid 231a ja 231b:

„Artikkel 231a

Sisemudelite heakskiitmine järelevalveasutuste poolt

1. Et edendada järelevalvealast ühtsust, võib EIOPA omal algatusel või järelevalveasutuste või kindlustus- või edasikindlustusandja taotluse korral esitada järelevalveasutustele vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 21 a lõike 1 punktile a ja artikli 29 lõike 1 punktile a arvamuse sisemudelite kohta ja sisemudelite kohaldamise heakskiitmise kohta, nagu sätestatud artiklites 112–127, 230, 231 ja 233.

Kui EIOPA esitab esimeses lõigus osutatud arvamuse, teevad asjaomased järelevalveasutused eraldi otsuse või ühisotsuse kooskõlas kõnealuse arvamusega või esitavad kirjalikult EIOPA-le ja taotlejale põhjused, miks eraldi otsuse või ühisotsuse tegemisel arvamust eirati.

2. Kui järelevalveasutused teevad ühiselt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 21 kohaselt EIOPA töötajate osalusel kohapealseid kontrole sellistes kindlustus- või edasikindlustusandjates või gruppides, kes kasutavad artiklite 112–127, 230, 231 või 233 kohaselt täielikku või osalist sisemudelit, koostab EIOPA sisemudeli kohta eriaruande. See esitatakse EIOPA juhatusele.

Artikkel 231b

Läbivaatamine

1. EIOPA esitab igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande üldiste küsimuste kohta, millega järelevalveasutused on vastavalt artiklitele 112–127, 230, 231 ja 233 sisemudelite või nende muudatuste heakskiitmise käigus tegelenud.

Järelevalveasutused esitavad EIOPA-le teabe, mida EIOPA peab sellise aruande koostamisel oluliseks.

2. EIOPA esitab komisjonile 1. jaanuariks 2020 ja pärast avaliku konsultatsiooni korraldamist arvamuse selle kohta, kuidas järelevalveasutused on kohaldanud artikleid 112–127, 230, 231 ja 233, sealhulgas delegeeritud õigusakte ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, mis on kõnealuste artiklite alusel vastu võetud. Selles arvamuses hinnatakse ka sisemudelite mis tahes lahknevusi liidus.

3. Arvamuse alusel, mille EIOPA on esitanud lõike 2 kohaselt, esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule 1. jaanuariks 2021 aruande selle kohta, kuidas järelevalveasutused on kohaldanud artikleid 112–127, 230, 231 ja 233, sealhulgas delegeeritud õigusakte ja rakenduslikke tehnilisi standardeid, mis on kõnealuste artiklite alusel vastu võetud.“

(4) Artikli 237 lõike 3 kolmanda lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kui EIOPA ei võta määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 teise lõigu kohaselt vastu teises lõigus osutatud otsust, teeb lõpliku otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja.“

(5) Artikli 248 lõike 4 kolmas lõik jäetakse välja.

Artikkel 3

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need [12/18 kuud pärast jõustumist]. Nad edastavad viivitamata komisjonile põhilised siseriiklikud õigusnormid, mille nad on vastu võtnud käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkonnas.
2. Liikmesriigid kohaldavad meetmeid seoses artikliga 1 alates [36 kuud pärast jõustumist] ja seoses artikliga 2 alates [EIOPA määruse muudatuse kohaldamise tähtpäev].

Artikkel 4

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 5

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*